

INTERKULTURÁLIS TAPASZTALATOK A GYAKORLATBAN ERASMUS+ TÖRTÉNETEK

Az Erasmus+ programban szerzett tapasztalatok között mind a szakértők, mind a résztvevők gyakran emelik ki az interkulturális készségek fejlődését. Ez elsősorban a különböző kultúrákban jellemző viselkedésformák megismerését jelenti. Az interkulturális élmények sokfélék lehetnek, a nyilvánvaló különbségek felfedezésétől (pl. ruházkodás) az eltérő hétköznapi szokásokon keresztül (pl. kávézás) a társadalom egészét átható központi kérdéseig. Az alábbiakban ilyen történeteket mutatunk be.

A LAPÁTOLÁS MÓDSZERTANA

„A nap végén odajött hozzám egy úr, hogy segítenék-e neki ellapátolni egy nagyobb földkupaot. Elkezdtem csinálni, de leállított és megmutatta, hogyan kell, ha nem akarom terhelni a hátam és a gerincem. Ez egyébként elgondolkodtató. A németek odafigyelnek ezekre a dolgokra. Lehet, hogy nálunk, Magyarországon is meg lehetne előzni így sokak hát- és gerincproblémáját?”

Kelemen Márk, Székesfehérvári Belvárosi I. István Középiskola – Németország 2014, Erasmus+ szakképzési mobilitás (részlet a diák munkanaplójából)

CSENDES ELVONULÁS

„Ami még számomra érdekes volt, az a kápolna... A helyiség a kórház egyik szegletében van, ahová a hozzátartozók kicsit elvonulhatnak gyászolni, imádkozni. Egy családtagunk, ismerősünk elvesztése mindenki számára nagyon nehéz, és szerintem kicsit mindenki megkönnyebbül, ha van egy hely, ahová elvonulhat, hogy gyászolja azt, akit elveszített. Ebben a teremben szinte minden valásnak ki van alakítva egy kis zug, és teljesen hangszigetelt, ha az ajtó csukva van, semmi nem szűrődik be a terembe, békésen, nyugodtan töltheti az időt, aki bent tartózkodik.”

Domokos Renáta, BVHSZC Raoul Wallenberg Szakközépiskolája és Szakiskolája – Hollandia 2014, Erasmus+ szakképzési mobilitás (forrás: http://hollandia2014.blogspot.hu/2014_11_04_archive.html)

REGGELI RITUÁLÉ

„Meghökkenítő volt számomra, ahogy szervezik az életet. Minden reggel beszélgetéssel indítják a napot az osztályban: a gyerekek elmondhatják, mi történt velük otthon, és már reggel kibeszélhetik magukból az élményeiket. Mindezt általában le is írják egy kis naplóba. Ez egy feszültségoldó, hangulatkeltő napkezdő rituálé.

Hetente egyszer pedig úgy kezdik a napot, hogy az iskola minden osztálya és tanára együtt énekel, külön az alsósok és a felsősök. Hangszerekkel is kísérik mindezt, a zeneterápiás tanár például zongorázott. Általában elmondható, hogy szeretnek énekelni, és a zenei oktatás is nagyon fontos Izlandon.”

Klómer Georgina, Mozgásjavító Óvoda, Általános Iskola, Szakközépiskola, Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény és Kollégium – Izland 2015, Erasmus+ köznevelés, tanári mobilitás

HANGERŐ

„Olyan hangosan beszéltek az emberek, hogy az elején többen is azt hittük, mérgesek ránk vagy hogy veszekednek éppen. De pár nap után hozzászoktunk, hogy itt ez normális. Egyszer a diákcsoporttal hangoskodtunk az egyik étteremben, itthon ez már biztosan rendbontásnak

KÁVÉ ÉS CUKOR

„Az első nap a kapcsolattartóm udvariasan megkérdezte, hogy kérek-e kávét. Érezni lehetett, hogy ez teljesen idegen feladat a számára, mert ott mindenki nagyon önálló, és elvárják a külföldiektől is, hogy a saját életüket kézben tartsák. Kértem cukrot is, mire a kapcsolattartóm visszakérdezett, cukrot? Elkezdte nyitogatni a szekrényeket, fiókokat, körbenézett mindenhol, majd közölte, hogy nagyon sajnálja, de nincs cukor, mert mindig feketén isszák a kávé.”

Tóth Adrienn, Mozgásjavító Óvoda, Általános Iskola, Szakközépiskola, Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény és Kollégium – Norvégia 2015, Erasmus+ köznevelés, tanári mobilitás

minősült volna, ott viszont nem is foglalkoztak velünk.”
Szabó Zsófia és Róka Fanni, Magyar-Angol Tannyelvű Gimnázium és Kollégium – Görögország 2016, Erasmus+ köznevelés, diákmobilitás

TISZTELET

„Minden tanteremben Atatürk képe fogad, a diákok tiszteletteljesen felállnak és köszönnek. Sokkal erősebben jelen van a tanár iránti tisztelet, hiszen tőle tanulnak. Olyan is történt egyszer, hogy egy tízéves gyerek kezét akart csókolni – én elkaptam volna a kezem, de a kollégák jelezték, hogy itt ez a szokás, az idősebbek felé így fejezik ki a tiszteletet.”

Varga József, Kaposvári Egyetem – Törökország 2015, Erasmus+ felsőoktatás, oktatói mobilitás

CSAPATMUNKA

„A közös feladatoknál nagyon meglepett, hogy minden munkafázisnál együtt döntöttük el, melyik irányba menjünk tovább, a csoport minden tagja elmondhatta a véleményét. Még az ecset vastagságát is közösen szavaztuk meg. Ez sokszor nagyon lelassította az előrehaladást, ugyanakkor jó érzés volt, hogy meghallgattak minket is. Úgy éreztem a többi nemzet tapasztaltabb csapatmunkában, mint mi

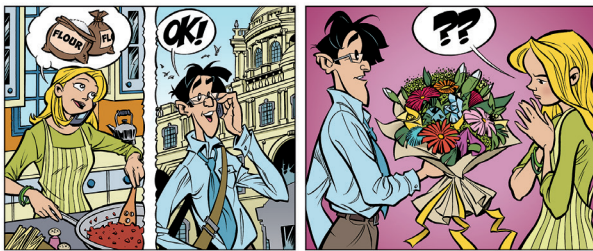
voltunk, ebben kétségtelenül van mit fejlődnie a magyaroknak.”

Szalontai Viktória, Pécsi Szín-Tér Egyesület – Írország 2016, Erasmus+ Felnőtt tanulási mobilitás

Milyen Magyarországon külföldi tanárnak lenni?

„Újdonság számomra, hogy Magyarországon vannak osztályfőnökök, és hogy nagyon közeli kapcsolatba kerülnek a diákjaikkal, segítik őket, mintha a szüleik volnának. Itt a tanár és diák barátok lehetnek a Facebookon, Franciaországban ez szóba sem jöhetne. Tetszik ez a közvetlenség. A legszokatlanabb esemény számomra a magyar iskolában a szalagavató. Még az érettségi vizsgák teljesítése előtt megünnepelni a középiskola befejezését, a legfurcsább dolog, amit itt tapasztaltam.”

Marion Virányi-Fontan, volt Erasmus hallgató, jelenleg Magyarországon élő franciatanár

Minden nyelvnek megvannak a maga klasszikusan félreérthető szavai, amelyek komoly fejtörést okoznak nyelvtanuláskor, és furcsa szituációkba keveredhetünk, ha rosszul használjuk őket. Sokan összekeverik például az angol both/boat, az ID/idea vagy a flour/flower párosokat.

Nyelvtanuláskor fessetek képet gondolatban az adott szavakról, szituációkról, hisz ha képet kapcsoltok egy-egy fogalomhoz, könnyebben tudjátok memorizálni azokat. Sokat segíthet, ha megtaláljátok a logikát a szavakban, vagy témakörök szerint tanuljátok meg a kifejezéseket. Ha pedig mégis eltévesztitek, nevesetek egy jót rajta!

Mit jelent külföldön pontosnak lenni? Megfigyelni és kitapasztalni az emberek időhöz való viszonyulását egyszerűbb, mint gondolnánk, alkalmazkodni hozzá viszont annál nehezebb. Azt tanácsoljuk, adjatok magatoknak időt, hogy ráérezzetek!

Összeállította: ARANY ANETT és PÉCZELI ZSUZSANNA
Tempus Közalapítvány, Kommunikációs egység